

ski zbor, potem je sledila beseda v ožjem pomenu, namreč govor o kakemkoli večidel znanstvenem predmetu, temu se je družil kaki samospjev, tudi četverospjev. Na to je sledila deklamacija in konec oficijelne besede je napravil zopet pevski zbor. Dopraveni besedi je sledila živahna občna zabava, napitnice in veselo razgovarjanje in prepevanje.

Leta 1862 dne 2. avgusta je napravila čitalnica svojo, rekel bi, zgodovinsko imenitno obletnico. Naredila je ta svečanost v obeh taborih velik in dolgotrajen vtis. Slovenci so se dramili in vzbujali. Počastili so ta praznik s svojim pohodom prvaki slovenskega naroda, Dr. J. Bleiweis, Dr. Toman in drugi veljaki. Tudi veliko število odličnikov iz sosednje Hrvatske je nas počastilo.

Pri božji službi v cerkvi sv. Alojzija se je prvokrat javno popevala prekrasna Miklošičeva slovenska meša, h kateri je bil besede zložil duhoviti pesnik in pisatelj Zmagomir Lipež. Pri besedi v Kartinovih dvorani so se prepevale razne slovenske pesmi od čitalničnih in od drugod prišedših pevcev tako krasno, da je bilo poslušalstvo milobe slovenskega petja vse očarano. Tudi nasprotni gospodje, ki so bili pri besedi navzoči, so priznavali poseben vtis slovenske pesmi na se. Med drugimi so najbolj dopadle visoka pesem slovenskega kmeta: „Kdo je mar“, šaljivo-resnoba kantata: „Ali smem Slovenec biti?“ in pesem: „Mar i bor“.

Tudi dr. Tomanova „Savica“ po mojsterskem napevu Ribarjevem je vzbudila občno občudovanje. Med pesmi so se spleтали govori in zdravice. Med prvimi je posebno govor dr. Tomana na vse strani veliko pozornost povzbudil.

Jeseni istega leta dne 23. septembra je zadela Mariborsko čitalnico in z njo vred ves slovenski narod nepopravljiva zguba, katere rana je toliko huje skelela, kolikor bolj nepričakovana je bil udarec, katerega ji je nenadna smrt najodličnejšega uda njenega zavrnila. Pobralla je namreč imenovanega dne po kratki bolezni prevzvišenega knezoškofa Antona Martina Slomška. Bil je to prvi mrlič, ki ga je imela Mariborska čitalnica med svojimi udi obžalovati. Njeni pevski zbor je visokemu pokojniku na mirodvoru zapel v slovo prekrasno nagrobno:

„Blagor mu, ki se spočije,
V hladni zemlji mirno spi,
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.“

Vtis nagrobne takrat prvokrat v Mariboru na javnem slišane je bil na zbrano množico, slavna gospoda! na ravnost presunljiv.

Po naznanjenem načrtu je Mariborska čitalnica delovala marljivo naprej in za prihodnje leto 1863 sklenila veličastno praznovati tisočletnico SS. blagovestnikov Cirila in Metoda.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica 41. Nek novošegni modrijan se je v neki odlični družbi bahal s svojo učenostjo, in trdil, da se duše ljudij po smrti res selijo v živali, ker še on sam dobro pomni, da je enkrat bil zlato tele. „To je že mogoče,“ mu prekrhne besedo neka gospodičina, „ker razun zlata še od takrat prav nič niste izgubili.“ J. Dub.

Razne stvari.

(Cesarjev dar). Od ovih 3000 fl., koje so svitli cesar darovali za dne 22. avg. po toči poškodovane stanovnike Štirske, prejeli so poškodovanci občine Št. Iljske pri Velenji, 52 fl. in občine Sv. Janeza pri Velenji 32 fl. V lastnem in v imenu hvaležnih obdarovancev izrekata dotična župana najpresrečnejšo zahvalo! Bog živi svitlega cesarja!

(Pripoznanje). Okrajni šolski svet v Mariboru je vrlému g. J. Zemljiču, učitelju pri sv. Križi nad Mariborom radi naprave šolskega vrta in marljivega poučevanja v sadjereji izrekel svoje pripoznanje.

(Šolsko naznanilo). Na trirazrednej meščanskej šoli v Krškem prične se novo šolsko leto s 17. oktobrom t. l. O namenu in uredbi te učilnice ter o sprejemu in podpori učencev se več izve pri šolskem vodstvu.

(Popravek.) G. dr. Franc Premšak nam je poslal zavoljo dopisa „Iz Konjiškega okraja“ št. 40, sledeče: „Miha Mraz pravi, da sem jaz za štiri pote, katere sem storil Neži Mraz, zahteval 158 gl., da sem se še le pri sodnijski obravnavi zadovoljil z 100 gl., da bi bil s svojim, kakor meni, predragim računom dediče prikrajšal. Temu odgovarjam: 1. Ni res, da bi bil jaz Nežo Mraz samo štirikrat obiskal. Trikrat me je v njeni zadnji bolezni zdravnik g. Rozina kot svetovalec privzel; poldrugo leto pa sem jo jaz že poprej zdravil, kar je poglavitni vzrok celemu računu. 2. Da moja primerna in opravičena tirjatev dediče ni prikrajšala, se razvidi iz razpisila za Nežo Mraz. Miha Mraz namreč je po odbitih vseh le od njega plačanih stroških podedoval lepo svoto 982 goldinarjev — pet drugih dedičev pa le po 150 gl. Da je pa zadnjim štirim dedičem le po 10 gl. pripadlo, so si sami krivi, ne pa jaz; namesto po pravem potu popolno nepravni testament Neže Mraz ovreči, so se s takim malenkostnim zneskom dali pogoditi.

(Zastrupil) se je kmet Jurij Končnik v Velunji.

(Schreinerjeva pivovarna) v Gradci bo sedaj hudo tožena, ker je mnogo sto tisoč goldinarjev dolžnega davka prekrila.

(G. Sternberger), posestnik v Bistrici, je umrl 100 let star.

(Radvanjski grad) pri Mariboru, bivše domovje znanega Brandstetterja, kupila je gospa Liza Leitgeb.

(*Celjska posojilnica*) ima ob konci prvega polletja 33.295 fl. 11 kr. vloženih, lep uspeh v kratkem času. Slovenci naj gledajo povsod, da si priskrbijo lastnih denarstvenih zavodov. Zakaj bi tujcem denarje v korist vlagali zavodom, ki so v tujih rokah? Na delo toraj zlasti v Mariboru!

(*Poslanca dr. Schmiderer in Pfrimer*) sta hotela ravnatelja vinorejske šole mariborske pod jeroštvo djeti v deželni zboru pa sta bila grdo zapuščena od vseh liberalcev tovaršev, ko so ti zvedeli, da so vsemu le osebnosti krive. Da, večina deželnega zbora je g. Goetheju javno zahvalnico izrekla zaradi njegovega razumnega ravnateljstva. G. Pfrimer je vinski trgovec na glasu ter je baje g. Goetheju zameril, zakaj je ta v novinah pisal zoper ponarejevanje naravnih vin.

(*G. Černetov sin v Svičinskej fari*) je hotel v mariborsko gimnazijo vstopiti pa ni smel, ker so ga zvrgli pri preskušnji, češ, da ne zna dosti nemški. Nam se to zdi narobe svet: profesorji in ravnatelj g. Gutsche bi morali na Slovenskem znati slovenski, da ubogej dečici slovenskej saj v prvih razredih s slovensko besedo pomagajo naprej, dokler se ne nauči dovolj nemški.

(*Tatje v Mariboru.*) Pekarski sin Sedlaček je pobrisal s 200 fl. in sluga plesalca Coronellija s 300 fl. Posestniku Toplerju v sv. Jurjevskem vrhu mariborskega okraja pa so nepoznani tatje iz hiše pobrali obleko in perilo.

(*Slov. Bistrica*) je hotela na njenej železniški postaji od vsakega centa robe, ki se ondi naloži ali odloži, pobirati po 1 krajcar, da bi hitrej potroške za cesto do železnice poplačala. Deželni zbor jej tega ni dovolil.

(*Administrator konjiške dekanije*) imenovan je č. g. Erjavec, župnik Zreški, provizor v Konjicah č. g. Brglez, in župnija je razpisana do 21. novembra t. l.

(*Dijaškemu semenišču*) daroval je č. g. Martin Napast 10 fl.

Loterijske številke:

V Gradci 8. oktobra 1881: 37, 5, 81, 68, 12.

Na Dunaji " " 76, 58, 53, 3, 31.

Prihodnje srečkanje: 22. oktobra 1881.

Podpisana se pristrčno zahvaljujeta častivredni duhovščini, gg. učiteljem in vsem drugim, ki so se v kljub slabemu vremenu v obilnem številu vdeležili pogreba častiv. gosp. nadžupnika dr. Jožefa Ulage dne 6. okt. 1881.

Janez Brglez, provizor.
Martin Škerbec, kaplan.

Dober kup!

Lepo iz lesa rezana podoba Marije: Kraljica nebeska: 4 čevlje visoka, lepo barvana in pozlačena za 75 fl. na prodajo ima Juri Čuček, pozlatař v Mariboru, Frauengasse Nr. 6.

Prostovoljna prodaja!

Zraven Bezgovice na Tinskem, v šmarijskem okraju, nahaja se varno, priročno, neobloženo, dobro sloveče posestvo Jeričevo, ugodno zloženo. K njemu pripadata dva velika vinograde, travniki, njive, gozd, hišna poslopja, živinski, svinjski hlevi, klet, žitnica, škedenj, listnjak. Zavoljo nagle preselitve je posestvo proti primernej ceni s fundus instructus vred na prodaj. Več pové g. J. Čokele v Roginskej gorci, pošta: Podčetrtek, (Windisch-Landsberg.)

Važno za kmetovalce!

Pomoček zoper žitni snet.

Zoper snet pri pšenici, ovsi, ječmeni, koruzi in vsem semenstvu, katero ta bolezen napada, najboljši, ker najgotovješe, pomaga

N. Dupuy-jeva strojnica ali lug.

Slavno c. k. ogersko ministerstvo je kmetovalcem ovo strojuico priporočilo najnujnejše pa tudi na gospodarstvenej razstavi v št. Pöltnu na Spodnjem Avstrijskem bila odlikovana s srebrno svetinjo. Kako se ravna ž njo, to razlaga natančno tiskani poduk, kateri je priložen vsakšnemu paketu. Sploh je pa ravnanje prav lahko. Jeden paket zadostuje za 200 litrov semena ter velja samo 30 kr. Dobiti ga je v zalogah po vsej avstro-ogerskej državi.

6—6

N. Dupuy

na Dunaji (Wien, VI., Windmühlgasse 35).

Založeno imajo ovo robo:

V Celji g. Janež, v Mariboru g. M. Berdajs, v Ptujih g. Andrej Jurha, v Lipnici g. B. Seredinski, v Arnauži g. Teodor Egger, v Slov. Bistrici g. Stiger in sin.

Važno za kmetovalce!

Vino Ptujsko

6—6

izvrstno dobro prodaja

lansko . . . za fl. 38—42 polovnjak

starino . . . za fl. 40—50

Rajmund Sadnik na Ptujih (Pettan).